

[Connie Hedegaard]

Pensionen skal tilhøre den enkelte, og det er den enkelte, der skal spare op til den. Pensionen er ikke noget, man får; det er noget, man selv sparer op til. Pensionsopsparing må ikke under nogen omstændigheder blot blive en yderligere omkostning for arbejdsmarkedet. En pensionsopsparing vil tværtimod være et tiltrængt bidrag til at øge såvel opsparingen i samfundet som de til rådighed stående investeringsmidler, uden at konkurrenceevnen belastes.

Udenrigspolitisk glæder vi os fra konservativ side over, at processen omkring realiseringen af EF's indre marked er i fuld gang.

I Danmark kan vi rose os af, at vi faktisk er godt med. Næst efter Frankrig er vi nået længst i processen med omsættelse af EF-direktiverne til national lovgivning. At direktiverne gennemføres i et hurtigt tempo, er en vigtig forudsætning for, at det indre marked kan etableres fuldt ud i 1992, som mange virksomheder jo allerede har forudsat det.

En vigtig hjørnesteen i EF-samarbejdet blev sat på ministerkonferencen i Madrid i juni måned, hvor Storbritannien opgav sin modstand mod fuldt medlemskab af EMS'en. Der bør nu arbejdes positivt for en ministerkonference, hvor der tages endelig stilling til, hvordan et samarbejde omkring en fælles økonomisk politik landene imellem virkeliggøres.

Det politiske samarbejde i EF, EPS-samarbejdet, er også inde i en positiv udvikling. Den største udenrigspolitiske udfordring ligger nu i EF's dialog med Østeuropa, og det er i den forbindelse glædeligt, at USA's præsident Bush har tilkendegivet, at USA accepterer EF-Kommissionen som koordinerende led i Vestens bestræbelser for at støtte de østeuropæiske lande i den begyndende demokratiseringsproces.

Det er uhyre vigtigt, at vi i Vesteuropa bakker de nye liberale strømninger i Østeuropa op, og også i nationalt regi må vi mere konkret støtte demokratiseringsbestræbelserne handelsmæssigt, kulturelt og politisk.

Den omtalte østfond er et godt og tiltrængt skridt, men også danske virksomheder skal være opmærksomme på, at det er nu, toget til Østeuropa og de nye markeder dér kører, samtidig med at det er nu, der er behov for hjælp. Kun hvis økonomien forbedres, vil det være realistisk at tro på fortsat succes for de politiske reformer.

Selv om der også på nedrustningsområdet, senest med præsident Bush's udspil om kemiske våben, sker meget, er det imidlertid fortsat nødvendigt med en vis portion skepsis. F.eks. viser den seneste tids beretninger om tusinder af østtyske flygtninge, at det så langt fra er overalt i Østeuropa, borgerne har fået håb om øget demokrati og frihed.

Der er lang vej igen til acceptable forhold i Østeuropa. Meget kan gå galt, og der er brug for, at Vesten udviser besindighed og styrke og kun reagerer på resultater. Det vil også være vilkårene for den forsvarskommission, som vi i Det Konservative Folkeparti har stor forhåbning om vil kunne bekræfte den genetablerede enighed mellem de borgerlige partier og Socialdemokratiet om udenrigs- og sikkerhedspolitikken samt om forsvarspolitikken som bekræftet i forsvarsforliget. Vi håber virkelig, at der også dér vil kunne samle sig enighed om analyser og konkrete resultater, som kunne være vægtige bidrag til dansk forsvarspolitik i 1990'erne.

Som sagt: Den konservative folketingsgruppe ser frem til en folketingssamling præget af vilje til samarbejde. Vi har den i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne starte med at byde velkommen til De Konservatives nye politiske ordfører. Desværre var der ikke så meget nyt i budskaberne, men vi fik det gamle, antikverede om, at her går det godt, selv om alle i deres inderste sjæl må vide, at situationen er helt, helt anderledes.

Fru Connie Hedegaard var også inde på de politiske forhandlinger, der foregår i øjeblikket, og som vel må optage os alle sammen i denne debat, og der er et enkelt spørgsmål, som jeg godt kunne tænke mig at få et svar på, og som jeg tror mange er interesserede i at få et svar på. Det er, om det i de forhandlinger, der foregår i øjeblikket, er en ufravigelig betingelse fra De Konservatives side, at en løsning skal være socialt skæv, forstået på den måde, at der endnu en gang skal tages penge fra de dårligst stillede og gives penge til de velstillede. Er det en konservativ betingelse i forhandlingerne? Det vil jeg gerne have belyst i denne debat.

Så er det vel ikke helt rigtigt at sige, at der slet ikke var noget nyt i fru Connie Hedegaards